

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/1079**z dnia 24 czerwca 2021 r.****ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/880 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wprowadzania i przywozu dóbr kultury ⁽¹⁾, w szczególności art. 3 ust. 6, art. 4 ust. 12, art. 5 ust. 3 i art. 8 ust. 2 tego rozporządzenia,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu właściwego wykonania rozporządzenia (UE) 2019/880 konieczne jest określenie przepisów szczegółowych dotyczących ustanowienia systemu udzielania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do pewnych kategorii dóbr kultury wymienionych w części B załącznika do tego rozporządzenia.
- (2) Niezbędne jest również określenie przepisów dotyczących systemu oświadczeń importerów w odniesieniu do kategorii wymienionych w części C załącznika do rozporządzenia (UE) 2019/880.
- (3) Konieczne jest ponadto ustanowienie przepisów określających wyjątki, pod pewnymi warunkami, od wymogów uzyskania pozwolenia na przywóz lub przedłożenia oświadczenia importera.
- (4) Dobra kultury narażone w państwie trzecim na bezpośrednie ryzyko zniszczenia lub utratę powinny być przechowywane w miejscach ich zabezpieczenia w Unii, aby zapewnić ich bezpieczeństwo, utrzymanie w dobrym stanie i bezpieczny powrót, gdy pozwoli na to sytuacja. W celu zapewnienia, aby dobra kultury powierzone do przechowania nie zostały w Unii przechwycone i wprowadzone do obrotu, miejsca ich zabezpieczenia powinny być nadzorowane lub prowadzone przez podmioty publiczne, a dobra kultury powinny stale pozostawać pod ich bezpośrednim nadzorem.
- (5) Dobra kultury powierzone w celu bezpiecznego przechowywania w miejscu ich zabezpieczenia w państwie członkowskim powinny być objęte odpowiednimi procedurami celnymi zapewniającymi ich składowanie przez czas nieokreślony, przy czym należy również poczynić ustalenia na wypadek, gdy oczekuje się, że sytuacja ryzyka w państwie trzecim będzie się utrzymywała dłużej, niż daje się to przewidzieć. Aby umożliwić ogółowi społeczeństwa korzystanie z czasowej obecności tych dóbr kultury na terytorium Unii powinno być dozwolone ich wystawianie w obiektach prowadzonych przez podmiot, który obsługuje dane miejsce ich zabezpieczenia, pod warunkiem uprzedniego uzyskania zgody danego państwa trzeciego oraz, w przypadku gdy dobra zostały objęte procedurą składowania celnego, uzyskania uprzedniego zezwolenia od organów celnych, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽²⁾. Przemieszczanie dóbr do obiektów wystawienniczych powinno być dopuszczalne tylko wtedy, gdy możliwe jest zapewnienie ich bezpieczeństwa i utrzymania w dobrym stanie.
- (6) Zwolnienie z obowiązku uzyskania pozwolenia na przywóz lub przedłożenia oświadczenia importera organom celnym w przypadku odprawy czasowej dóbr kultury do celów edukacyjnych, naukowych, konserwacji, restauracji, wystawienniczych, digitalizacji, przedstawień artystycznych, badań prowadzonych przez instytucje naukowe lub do współpracy pomiędzy muzeami lub podobnymi instytucjami należy ustalić w sposób zapewniający wykorzystanie dóbr kultury wyłącznie do tych celów. Podmioty i instytucje sektora publicznego uznaje się za godne zaufania w zakresie wykorzystywania czasowo przywiezionych dóbr kultury; powinno się od nich zatem wymagać jedynie dokonania rejestracji w systemie elektronicznym. Instytucjom lub podmiotom prawa prywatnego albo zarówno prawa prywatnego jak i publicznego powinno zezwalać się na korzystanie ze zwolnienia pod warunkiem że właściwy organ potwierdzi następnie dokonaną przez nie rejestrację w systemie elektronicznym. Zwolnienie to powinno również być wdrożone w sposób zapewniający, aby przedmioty objęte odprawą czasową były tożsame z przedmiotami powrotnie wywożonymi na koniec procedury oraz aby organy celne mogły łatwo zidentyfikować podmioty będące beneficjentami za pomocą centralnego systemu elektronicznego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

- (7) Aby zapewnić identyfikowalność dóbr kultury objętych odprawą czasową zwolnionych z wymogu dotyczącego pozwolenia na przywóz lub oświadczenia importera na podstawie art. 3 ust. 4 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2019/880 właściwe jest ustanowienie zasad dotyczących opisu tych dóbr, który należy wprowadzić do systemu elektronicznego, o którym mowa w art. 8 tego rozporządzenia.
- (8) W celu prawidłowego stosowania art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/880 i zapewnienia jego jednolitego wdrażania, a także uniknięcia nadużywania zwolnienia przez stałe punkty sprzedaży, takie jak domy aukcyjne, antykwarjaty i galerie, komercyjne targi sztuki powinny spełniać określone warunki dotyczące czasu trwania, celu i dostępności dla ogółu społeczeństwa, a także dotyczące ich reklamy.
- (9) Aby zapewnić jednolite wdrażanie przepisów rozporządzenia (UE) 2019/880 dotyczących pozwoleń na przywóz niezbędne są przepisy regulujące przygotowywanie, składanie i rozpatrywanie wniosków, a także wydawanie i ważność odpowiednich pozwoleń z wykorzystaniem centralnego systemu elektronicznego.
- (10) Aby zapobiec nieprawidłowemu wykorzystaniu pozwolenia na przywóz, które zostało cofnięte przez właściwy organ, należy uruchomić alarm w systemie elektronicznym do celów przywozu dóbr kultury, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2019/880, w celu zwrócenia uwagi innych państw członkowskich i właściwych organów.
- (11) Legalne pochodzenie dobra kultury, które zostało w przeszłości przywiezione do Unii na podstawie pozwolenia na przywóz, zostało już zbadane przez właściwy organ państwa członkowskiego. Aby zapewnić spójność z tą oceną i ułatwić obrót handlowy nowy wniosek o ponowny przywóz tego samego dobra kultury powinien podlegać uproszczonym wymogom.
- (12) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/880 okres 90 dni, w którym właściwy organ podejmuje decyzję w sprawie wniosku o pozwolenie na przywóz, rozpoczyna się od momentu otrzymania przez ten organ kompletnego wniosku. Aby zapewnić równe traktowanie i odpowiednie rozpatrywanie wniosków o pozwolenie w przypadku gdy w celu wykazania legalnego charakteru wywozu uznaje się za niezbędne przekazanie dodatkowych informacji oprócz tych złożonych przez wnioskodawcę we wniosku elektronicznym, okres 90 dni powinien rozpocząć się dopiero wtedy, gdy wnioskodawca złoży żądane informacje dodatkowe, wprowadzając je do systemu elektronicznego. Ze względu na fakt, że ciężar dowodu dotyczący wykazania legalnego charakteru wywozu spoczywa na wnioskodawcy, w przypadku gdy właściwemu organowi nie zostaną przekazane żądane informacje dodatkowe w ustalonym terminie, wniosek należy odrzucić jako niekompletny.
- (13) Aby zapobiec wprowadzaniu do Unii dóbr kultury nielegalnie wywiezionych z państwa trzeciego, wraz z wnioskiem o pozwolenie na przywóz należy zawsze składać określone dokumenty lub informacje zaświadczające o legalnym wywozie przez organy państwa trzeciego, odpowiednio identyfikujące dobro kultury i prowadzące do powstania odpowiedzialności importera albo muszą one być w posiadaniu zgłaszającego, który składa oświadczenie importera, na wypadek, gdyby organy celne zażądały ich przedstawienia.
- (14) Aby umożliwić wnioskodawcom udowodnienie legalnego pochodzenia dobra w przypadku, gdy kraj, w którym dobro kultury powstało lub zostało odkryte, nie posiadał systemu świadectw wywozowych w chwili wywozu, podmiotom należy zezwolić na złożenie lub posiadanie połączenia innych form dowodów na potrzeby uzasadnienia wniosku o pozwolenie na przywóz, na wypadek gdyby organy celne zażądały tych dokumentów. W takim przypadku państwa członkowskie powinny wymagać, aby podmiot przedstawił jak największą liczbę różnych rodzajów dowodów, w tym dotyczących historii i własności przedmiotu, umożliwiających stwierdzenie jego autentyczności i prawa własności.
- (15) Aby zapewnić jednolitość oświadczeń importerów, o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2019/880, niezbędne są zasady dotyczące sporządzania podpisanego zgłoszenia w centralnym systemie elektronicznym oraz treści znormalizowanego opisu dobra kultury.
- (16) Organów celne przeprowadzają, oprócz kontroli wyrywkowych, kontrole oparte przede wszystkim na analizie ryzyka. Aby mieć pewność, że przedmiot przedstawiany organom celnym jest przedmiotem, na który uzyskano pozwolenie na przywóz lub dla którego sporządzono oświadczenie importera, organy celne powinny przeprowadzić kontrole z zastosowaniem kryteriów zarządzania ryzykiem zgodnie z art. 46–49 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

- (17) W rozporządzeniu (UE) 2019/880 przewidziano utworzenie przez Komisję centralnego systemu elektronicznego do celów zarządzania przywozem dóbr kultury z państw trzecich na obszar celny Unii. Należy określić szczegółowe ustalenia dotyczące działania i procedur awaryjnych tego systemu, dostępu do niego, jak również bezpieczeństwa systemu oraz informacji przechowywanych lub wymienianych za jego pomocą.
- (18) W celu zapewnienia dostatecznego poziomu bezpieczeństwa środków identyfikacji elektronicznej i certyfikacji elektronicznej oraz w celu digitalizacji i ujednoczenia procesów, pozwolenia na przywóz i oświadczenia importerów powinny spełniać normy dotyczące podpisów elektronicznych, pieczęci elektronicznych i elektronicznych znaczników czasu na poszczególnych poziomach bezpieczeństwa tożsamości określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 ⁽³⁾ i decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/1506 ⁽⁴⁾.
- (19) Dostęp do treści pozwoleń na przywóz, wniosków ich dotyczących, oświadczeń importerów oraz do wszelkich informacji lub dokumentów złożonych w celu ich uzasadnienia powinien być zastrzeżony wyłącznie dla organów państw członkowskich odpowiedzialnych za wykonywanie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2019/880 oraz dla samych wnioskodawców i zgłaszających. Jednakże w celu ułatwienia obrotu handlowego, np. w przypadku przeniesienia własności przywiezionego dobra kultury, należy zezwolić posiadaczom pozwoleń na przywóz lub podmiotom inicjującym oświadczenia importerów na udzielanie osobom trzecim dostępu do ich pozwoleń lub oświadczeń.
- (20) Państwa członkowskie mogą ograniczyć liczbę urzędów celnych, które mogą dokonywać formalności związane z przywozem dóbr kultury. Aby importerzy wiedzieli, które urzędy celne są właściwe do dokonywania formalności przywozowych, informacja ta powinna być im udostępniana i regularnie aktualizowana w centralnym systemie elektronicznym.
- (21) W rozporządzeniu (UE) 2019/880 przewidziano, że jego art. 3 ust. 2–5 oraz ust. 7 i 8, art. 4 ust. 1–10, art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 8 ust. 1 stosuje się od dnia rozpoczęcia funkcjonowania systemu elektronicznego, o którym mowa w art. 8, lub najpóźniej od dnia 28 czerwca 2025 r. W związku z tym data, począwszy od której należy stosować niniejsze rozporządzenie, powinna zostać odpowiednio odroczone.
- (22) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych ⁽⁵⁾; swoją opinię wydał on w dniu 23 kwietnia 2021 r.
- (23) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Dóbr Kultury ⁽⁶⁾.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1506 z dnia 8 września 2015 r. ustanawiająca specyfikacje dotyczące formatów zaawansowanych podpisów elektronicznych oraz zaawansowanych pieczęci elektronicznych, które mają być uznane przez podmioty sektora publicznego, zgodnie z art. 27 ust. 5 i art. 37 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 235 z 9.9.2015, s. 37).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽⁶⁾ Art. 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 116/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wywozu dóbr kultury (Dz.U. L 39 z 10.2.2009, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „miejsce zabezpieczenia” oznacza bezpieczne miejsce składowania na obszarze celnym Unii wyznaczone przez państwo członkowskie do celów bezpiecznego przechowywania dóbr kultury, które mają znaczenie dla archeologii, prehistorii, historii, literatury, sztuki lub nauki i które narażone są na poważne i bezpośrednie zagrożenie zniszczeniem lub utratą w przypadku ich pozostawienia w aktualnej lokalizacji;
- 2) „państwo trzecie” oznacza państwo lub terytorium poza obszarem celnym Unii, jak określono w art. 1 ust. 11 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 ⁽⁷⁾;
- 3) „kraj będący przedmiotem zainteresowania” oznacza państwo trzecie, w którym powstało lub zostało odkryte dobro kultury, lub ostatni kraj, w którym dobro kultury znajdowało się przez okres dłuższy niż pięć lat w celach innych niż do użytku tymczasowego, tranzytu, powrotnego wywozu lub przeładunku, zgodnie z art. 4 ust. 4 i art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/880;
- 4) „system ICG” oznacza system elektroniczny kontroli przywozu dóbr kultury, o którym mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2019/880;
- 5) „TRACES” oznacza system, o którym mowa w art. 133 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 ⁽⁸⁾;
- 6) „podpis elektroniczny” oznacza podpis elektroniczny określony w art. 3 pkt 10 rozporządzenia (UE) nr 910/2014;
- 7) „zaawansowana pieczęć elektroniczna” oznacza pieczęć elektroniczną zgodną ze specyfikacjami technicznymi określonymi w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2015/1506;
- 8) „kwalifikowana pieczęć elektroniczna” oznacza kwalifikowaną pieczęć elektroniczną określoną w art. 3 pkt 27 rozporządzenia (UE) nr 910/2014;
- 9) „kwalifikowany elektroniczny znacznik czasu” oznacza elektroniczny znacznik czasu określony w art. 3 pkt 34 rozporządzenia (UE) nr 910/2014;
- 10) „numer EORI” oznacza numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy określony w art. 1 ust. 18 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (Dz.U. L 95 z 7.4.2017, s. 1).

ROZDZIAŁ II

SZCZEGÓŁOWE USTALENIA DOTYCZĄCE ZWOLNIENIA Z WYMOGÓW W ZAKRESIE DOKUMENTACJI

Artykuł 2

Przechowywanie

1. Państwa członkowskie przywożące dobra kultury w celu przechowywania ustanawiają miejsca ich zabezpieczenia do celów ich składowania. Przedmiotowe miejsca składowania powinny być specjalnie wyposażone do celów umieszczenia w nich dóbr kultury i zapewnienia ich bezpieczeństwa i utrzymania w dobrym stanie. Wolne obszary celne, o których mowa w art. 243 rozporządzenia (UE) 952/2013, nie mogą być wyznaczane jako miejsce zabezpieczenia.
2. Gdy państwo członkowskie tworzy miejsce zabezpieczenia, wyznacza organ publiczny do jego prowadzenia lub do nadzorowania jego funkcjonowania i wprowadza dane kontaktowe tego organu do systemu ICG. Komisja udostępnia te informacje w internecie.
3. Jako organy publiczne do prowadzenia lub nadzorowania funkcjonowania miejsca zabezpieczenia państwa członkowskie mogą wyznaczać tylko władze państwowe, regionalne lub lokalne lub podmioty prawa publicznego określone w art. 2 ust. 1 pkt 4) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE⁽⁹⁾.
4. Dobra kultury należące do kategorii wymienionych w częściach B i C załącznika do rozporządzenia (UE) 2019/880, mające znaczenie dla archeologii, prehistorii, historii, literatury, sztuki lub nauki, mogą być tymczasowo umieszczone w miejscu zabezpieczenia na obszarze celnym Unii, aby zapobiec ich zniszczeniu lub utracie spowodowanych konfliktem zbrojnym, klęską żywiołową lub innymi sytuacjami nadzwyczajnymi dotykającymi odnośnie państwo trzecie.
5. Przywóz dóbr kultury w celu, o którym mowa w art. 3 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) 2019/880, wymaga uprzedniej akceptacji urzędowego wniosku o przechowanie złożonego przez organ publiczny państwa trzeciego będącego właścicielem lub posiadaczem dóbr kultury do organu publicznego Unii wyznaczonego do prowadzenia lub nadzoru nad prowadzeniem miejsca zabezpieczenia, w którym mają zostać umieszczone dobra kultury.
6. W przypadku braku szczegółowych ustaleń między stronami koszt składowania i utrzymywania dóbr kultury umieszczonych w miejscu ich zabezpieczenia ponosi państwo członkowskie, w którym znajduje się to miejsce.
7. Następujące zasady obowiązują w odniesieniu do procedury celnej, którą mogą być objęte dobra kultury podczas składowania ich w miejscu zabezpieczenia:
 - a) Podmiot prowadzący miejsce zabezpieczenia zgłasza dobra kultury do objęcia procedurą prywatnego składowania celnego, zgodnie z art. 240 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, pod warunkiem że podmiot ten posiada pozwolenie na prowadzenie prywatnego składu celnego na terenie tego miejsca zabezpieczenia.
 - b) Alternatywnie podmiot prowadzący miejsce zabezpieczenia może zgłosić dobra kultury do dopuszczenia do obrotu ze zwolnieniem z należności celnych przywozowych na mocy art. 42–44 rozporządzenia Rady (WE) 1186/2009⁽¹⁰⁾.
 - c) Podmiot prowadzący miejsce zabezpieczenia może początkowo objąć dobra kultury procedurą odprawy czasowej. W przypadku wyboru tej procedury celnej dokonuje się ustaleń w celu późniejszego objęcia dóbr jedną z procedur określonych w lit. a) lub b) w przypadku upływu maksymalnego terminu, przez jaki towary mogą być objęte procedurą odprawy czasowej na podstawie art. 251 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 i nieudzielenia jego przedłużenia, w sytuacji, gdy bezpieczny powrót dóbr do państwa trzeciego nie jest jeszcze możliwy.
8. Dobra kultury mogą zostać czasowo przeniesione z miejsca ich zabezpieczenia w celu udostępnienia ich publiczności pod warunkiem spełnienia następujących warunków:
 - a) państwo trzecie, z którego przywieziono dobra kultury wyraziło zgodę;

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23).

- b) organy celne udzieliły zgodę na wyprowadzenie zgodnie z art. 240 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- c) miejsce wyznaczone do celu udostępnienia zapewnia odpowiednie warunki ochrony, konserwacji i utrzymania przedmiotowych dóbr kultury.

Artykuł 3

Odprawa czasowa do celów edukacyjnych, naukowych lub badań

1. Odprawa czasowa dóbr kultury na podstawie art. 3 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (UE) 2019/880 dozwolona jest bez pozwolenia na przywóz lub oświadczenia importera w następujących celach:

- a) korzystania z dóbr kultury wyłącznie przez podmioty publiczne zajmujące się nauką, nauczaniem lub szkoleniem zawodowym i na ich odpowiedzialność do celów nauczania, szkolenia zawodowego lub badań naukowych;
- b) czasowego wypożyczenia przez muzea lub podobne instytucje w państwach trzecich dóbr kultury należących do ich stałych kolekcji do muzeum publicznego lub podobnej instytucji na obszarze celnym Unii po to, aby te ostatnie prezentowały przedmiotowe dobra kultury publiczności lub wykorzystywały je w ramach przedstawień artystycznych;
- c) digitalizacji, tj. zachowania obrazów lub dźwięków w formie odpowiedniej do przekazywania i przetwarzania komputerowego przez podmiot odpowiednio wyposażony do tego celu, na odpowiedzialność i pod nadzorem muzeum publicznego lub podobnej instytucji;
- d) restauracji lub konserwacji przez zawodowych ekspertów na odpowiedzialność muzeum publicznego lub podobnej instytucji, pod warunkiem że takie zabiegi lub postępowanie nie wykraczają poza czynności konieczne do naprawy dóbr kultury, przywrócenia ich do dobrego stanu lub zachowania ich w dobrym stanie.

2. Dany podmiot lub instytucja udziela do celów ustępu 1 wszelkich gwarancji uznanych za niezbędne, aby dobro kultury zostało zwrócone do państwa trzeciego w tym samym stanie oraz aby dobro kultury mogło być opisane lub oznakowane w taki sposób, by nie było wątpliwości w chwili objęcia go odprawą czasową, że przywożone dobro kultury jest tożsame z tym, które zostanie powrotnie wywiezione po zakończeniu procedury.

3. Nie naruszając przepisów zawartych w ust. 1 i 2 państwa członkowskie mogą udzielać prywatnym lub półprywatnym podmiotom lub instytucjom na swoim terytorium zwolnienia na podstawie art. 3 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (UE) 2019/880 w celach wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu pod warunkiem udzielenia przez nie niezbędnych gwarancji, że dobro kultury zostanie zwrócone w dobrym stanie do państwa trzeciego po zakończeniu procedury odprawy czasowej.

4. Aby skorzystać ze zwolnienia określonego w ust. 1 podmioty i instytucje publiczne oraz upoważnione podmioty lub instytucje prywatne lub półprywatne rejestrują się w systemie ICG. Informacje te udostępnia się organom celnym w Unii za pomocą systemu ICG.

Artykuł 4

Identyfikowalność

Posiadacze dóbr kultury zwolnieni z wymogów dotyczących dokumentacji określonych w art. 3 ust. 4 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2019/880 wprowadzają do systemu ICG znormalizowany ogólny opis dóbr przed złożeniem odnośnego zgłoszenia celnego.

Ogólny opis uzupełnia się zgodnie ze słownikiem danych określonym w załączniku I w języku urzędowym państwa członkowskiego, do którego towary mają być przywiezione.

Artykuł 5

Odprawa czasowa dóbr kultury oferowanych na sprzedaż na komercyjnych targach sztuki

1. Aby miało zastosowanie zwolnienie określone w art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/880, komercyjne targi sztuki, na których dobra mają zostać wystawione, muszą spełniać łącznie następujące warunki:
 - a) jest to impreza handlowa ograniczona w czasie, inna niż aukcja publiczna, na której dobra kultury są wystawiane w celu ewentualnej sprzedaży;
 - b) są dostępne dla ogółu społeczeństwa niezależnie od tego, czy osoby te mają zamiar dokonać zakupu;
 - c) były wcześniej reklamowane w elektronicznych lub tradycyjnych mediach o szerokim zasięgu, takich jak gazety, czasopisma lub katalogi wystaw.
2. Aby skorzystać ze zwolnienia określonego w art. 3 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/880 dobro kultury należy opisać lub oznakować w taki sposób, by nie było wątpliwości w chwili objęcia go odprawą czasową, że przywożone dobro kultury jest tożsame z tym, które zostanie powrotnie wywiezione lub objęte inną procedurą celną, o której mowa w art. 2 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/880 po zakończeniu procedury odprawy czasowej.
3. Do celów drugiego zdania art. 251 ust. 1 rozporządzenia (UE) 952/2013 okres, przez jaki dobra kultury mogą być objęte procedurą odprawy czasowej, ustalają organy celne uwzględniając czas niezbędny do celów wystawienia oraz wydania pozwolenia na przywóz w przypadku gdy dobra mają pozostać na obszarze celnym Unii po zakończeniu komercyjnych targów sztuki.
4. Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/880 wniosek o pozwolenie na przywóz składa się do właściwego organu państwa członkowskiego, do którego dane dobro kultury zostało wwiezione po raz pierwszy i objęte odprawą czasową.

ROZDZIAŁ III

SZCZEGÓLWE USTALENIA DOTYCZĄCE POZWOLENIA NA PRYWÓZ

Artykuł 6

Zasady ogólne

1. Ważność pozwolenia na przywóz wygasa w każdym z poniższych przypadków:
 - a) dobro kulturalne jest dopuszczone do obrotu;
 - b) pozwolenie na przywóz wykorzystano jedynie w celu objęcia dobra kultury co najmniej jedną z procedur celnych wymienionych w art. 2 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 2019/880 i przedmiotowe dobro kultury jest następnie powrotnie wywożone z obszaru celnego Unii.
2. Dla każdego dobra kultury wydaje się oddzielne pozwolenie na przywóz.

Jeżeli jednak przesyłka składa się z szeregu dóbr kultury, właściwy organ może ustalić, czy jednym pozwoleniem na przywóz należy objąć jedno dobro kultury zawarte w tej przesyłce czy większą ich liczbę.
3. Przed wydaniem pozwolenia na przywóz właściwy organ może wymagać udostępnienia mu dóbr kultury, które mają zostać przywiezione, w celu dokonania inspekcji fizycznej w urzędzie celnym lub w innym obiekcie podlegającym jego jurysdykcji, w którym dobra przechowywane są w ramach czasowego składowania. Według uznania właściwego organu i o ile jest to uznane za niezbędne inspekcji fizycznej można dokonać za pomocą zdalnego połączenia wideo.
4. Wszelkie koszty związane ze składaniem wniosku o pozwolenie na przywóz pokrywa wnioskodawca.

5. Właściwy organ może cofnąć wydane przez niego pozwolenie na przywóz, jeżeli warunki jego udzielenia nie są już spełniane. Decyzja administracyjna o cofnięciu pozwolenia na przywóz wraz z uzasadnieniem i informacją dotyczącą postępowania odwoławczego przekazywana jest posiadaczowi pozwolenia na przywóz za pomocą systemu ICG. Cofnięcie pozwolenia na przywóz uruchamia alarm w systemie ICG przekazując informację pozostałym państwom członkowskim i właściwym organom.

6. Korzystanie z pozwoleń na przywóz nie ma wpływu na obowiązki związane z formalnościami celnymi przywozowymi lub powiązanymi dokumentami.

Artykuł 7

Spójność wydanych pozwoleń na przywóz

1. Posiadacz dobra kultury dla którego wydano pozwolenie na przywóz przed jego wywozem lub powrotnym wywozem z Unii może powoływać się na to pozwolenie we wszelkich nowych wnioskach o pozwolenie na przywóz.
2. Wnioskodawca wykazuje, że dobro kultury zostało wywiezione lub powrotnie wywiezione z obszaru celnego Unii oraz że dobro kultury, w odniesieniu do którego ubiega się o pozwolenie na przywóz, jest tożsame z tym, na które przywóz udzielono pozwolenia poprzednio. Właściwy organ sprawdza, czy spełnione są te warunki, i wydaje nowe pozwolenie na przywóz na podstawie elementów poprzedniego pozwolenia, o ile nie ma uzasadnionych wątpliwości, na podstawie nowych informacji, dotyczących legalnego charakteru wywozu dobra kultury z kraju będącego przedmiotem zainteresowania.

Artykuł 8

Wykaz dokumentów towarzyszących we wniosku o pozwolenie na przywóz będących dowodem legalnego pochodzenia dóbr kultury

1. Wnioskodawca przedstawia właściwemu organowi dowody, że dane dobro kultury zostało wywiezione z kraju będącego przedmiotem zainteresowania zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi tego kraju, lub dowody braku takich przepisów ustawowych i wykonawczych w okresie, w którym dobro kultury zostało wywiezione z jego terytorium. W szczególności:
 - a) Wniosek o pozwolenie na przywóz obejmuje podpisane oświadczenie, w którym wnioskodawca wyraźnie przyjmuje na siebie odpowiedzialność za prawdziwość wszystkich twierdzeń zawartych we wniosku i oświadcza, że dołożył wszelkiej należytej staranności, by zapewnić, aby dobro kultury, które zamierza przywieźć, zostało legalnie wywiezione z kraju będącego przedmiotem zainteresowania.
 - b) W przypadku, gdy zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi kraju będącego przedmiotem zainteresowania wywóz dóbr kultury z jego terytorium podlega obowiązkowi uzyskania uprzedniego zezwolenia, wnioskodawca wprowadza do systemu ICG kopie odnośnych świadectw wywozowych lub pozwoleń na wywóz wydanych przez właściwe organy publiczne kraju będącego przedmiotem zainteresowania potwierdzające, że wywóz danych dóbr kultury został przez nie należycie zatwierdzony.
 - c) Do wniosku dołącza się kolorowe zdjęcia przedmiotu na neutralnym tle zgodne ze specyfikacją określoną w załączniku II.
 - d) Inne rodzaje dokumentów, które należy przedstawić w celu uzasadnienia wniosku o pozwolenie na przywóz, obejmują m.in.:
 - (i) dokumentację celną będącą dowodem wcześniejszych przemieszczeń dobra kultury;
 - (ii) faktury sprzedaży;
 - (iii) dokumenty ubezpieczeniowe;
 - (iv) dokumenty transportowe;
 - (v) sprawozdania na temat stanu;
 - (vi) tytuły własności, w tym testamenty poświadczone notarialnie albo testamenty sporządzone odręcznie, których ważność stwierdzono na podstawie przepisów prawnych państwa, w którym zostały sporządzone;
 - (vii) oświadczenia złożone pod przysięgą przez eksportera, sprzedawcę lub inną osobę trzecią, które sporządzono w państwie trzecim i zgodnie z jego przepisami prawnymi, potwierdzające datę, w której dobro kultury opuściło państwo trzecie, w którym powstało lub zostało odkryte, lub inne wydarzenia uzasadniające jego legalne pochodzenie;

- (viii) wyceny ekspertów;
- (ix) publikacje muzeów, katalogi wystaw; artykuły w czasopismach powiązanych tematycznie;
- (x) katalogi aukcyjne, reklamy i inne sprzedażowe materiały promocyjne;
- (xi) dowody fotograficzne lub kinematograficzne potwierdzające legalność wywozu dobra kultury z kraju będącego przedmiotem zainteresowania lub umożliwiające ustalenie kiedy dobro kultury się tam znajdowało lub kiedy opuściło terytorium tego kraju.

2. Dokumenty i inne udokumentowane informacje wymienione w ust. 1 lit. d) są swobodnie oceniane przez właściwy organ, w każdym przypadku z uwzględnieniem istniejących okoliczności i postrzeganego ryzyka nielegalnego handlu.

3. Właściwy organ może zażądać od wnioskodawcy przesłania poświadczonych urzędowo tłumaczeń dokumentów, o których mowa w ust. 1 lit. b) i d), na język urzędowy odpowiedniego państwa członkowskiego.

Artykuł 9

Przepisy proceduralne dotyczące rozpatrywania wniosków o pozwolenie na przywóz

1. Właściwy organ może zwracać się wielokrotnie o udzielenie dodatkowych informacji zgodnie z art. 4 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/880 w terminie 21 dni określonym w tym przepisie.

2. Wnioskodawca przekazuje wymagane dodatkowe informacje w terminie 40 dni pod rygorem odrzucenia wniosku. Po przedłożeniu przez wnioskodawcę wymaganych informacji właściwy organ analizuje je i podejmuje decyzję w terminie 90 dni. Jeżeli właściwy organ zwracał się o udzielenie informacji wielokrotnie, okres 90 dni rozpoczyna się z chwilą przedłożenia ostatniej informacji przez wnioskodawcę.

3. W przypadku gdy wniosek o pozwolenie na przywóz składa się w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym wnioskodawca ma siedzibę, system ICG powiadamia właściwy organ państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca ma siedzibę.

4. W przypadku gdy właściwy organ, który otrzymuje powiadomienie, posiada jakiegokolwiek informacje, które uważa za istotne dla rozpatrzenia wniosku, przekazuje te informacje za pośrednictwem systemu ICG właściwemu organowi, do którego złożono wniosek o pozwolenie na przywóz.

5. W przypadku gdy wniosek nie zostanie przedłożony organowi właściwemu do wydania pozwolenia na przywóz zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2019/880, organ, do którego wpłynął wniosek, niezwłocznie przekazuje go odpowiedniemu właściwemu organowi.

Artykuł 10

Kontrola pozwoleń na przywóz

1. Podczas przeprowadzania kontroli celnych zgodnie z art. 46–49 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 urząd celny, w którym złożono zgłoszenie celne dotyczące przywozu dóbr kultury, zapewnia, aby przedstawione towary odpowiadały towarom opisanym w pozwoleniu na przywóz oraz aby w zgłoszeniu celnym znajdowało się odniesienie do tego pozwolenia.

2. W przypadku gdy dobra kultury są objęte procedurą składowania celnego, o której mowa w art. 240 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, w zgłoszeniu celnym podaje się numer klasyfikacji taryfowej tych dóbr w TARIC.

3. W przypadku gdy dobra kultury są objęte procedurą wolnego obszaru celnego, kontrole, o których mowa w ust. 1, przeprowadza właściwy urząd celny, któremu przedstawia się pozwolenie na przywóz zgodnie z art. 245 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Przedstawiając dobra organom celnym, posiadacz dóbr podaje numer klasyfikacji taryfowej dóbr w TARIC.

ROZDZIAŁ IV

SZCZEGÓŁOWE USTALENIA DOTYCZĄCE OŚWIADCZENIA IMPORTERA

Artykuł 11

Zasady ogólne

1. Oświadczenia importera sporządza się na formularzu przewidzianym w tym celu w systemie ICG w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, do którego dobra kultury mają być przywiezione, i przedkłada organom celnym.
2. Z wyjątkiem monet należących do kategorii, o której mowa w lit. e) w części C załącznika do rozporządzenia (UE) 2019/880, w odniesieniu do każdego dobra kultury, które ma zostać przywiezione, sporządza się oddzielne oświadczenie importera. To samo oświadczenie importera może obejmować więcej niż jedną monetę o tym samym nominale, składzie materiału i pochodzeniu, zgodnie ze specyfikacjami określonymi w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
3. W odniesieniu do każdego kolejnego ponownego przywozu tego samego dobra kultury sporządza się i przedkłada oświadczenie importera, chyba że zastosowanie ma zwolnienie określone w art. 3 ust. 4 lit. a), b) lub c) rozporządzenia (UE) 2019/880.

Artykuł 12

Wykaz dokumentów potwierdzających legalne pochodzenie, które powinny znajdować się w posiadaniu zgłaszającego

1. Oświadczenie importera obejmuje podpisane oświadczenie, w którym importer wyraźnie oświadcza, że dołożył wszelkiej należytej staranności, by zapewnić, aby dobro kultury, które zamierza przywieźć, zostało legalnie wywiezione z kraju będącego przedmiotem zainteresowania oraz że przyjmuje na siebie odpowiedzialność w tym zakresie.
2. Do oświadczenia importera dołącza się ujednolicone informacje opisujące dobro kultury w sposób wystarczająco szczegółowy, aby organy celne mogły je zidentyfikować, w tym fotografie kolorowe dóbr kultury na neutralnym tle, zgodnie ze specyfikacjami określonymi w załączniku II.
3. W przypadku gdy przepisy ustawowe i wykonawcze kraju będącego przedmiotem zainteresowania poddają wywóz dóbr kultury z jego terytorium obowiązkowi uzyskania uprzedniego zezwolenia, importer musi posiadać odpowiednie pozwolenia wydane przez właściwy organ publiczny kraju będącego przedmiotem zainteresowania, potwierdzające, że wywóz dóbr kultury został przez ten organ należycie zatwierdzony. Na żądanie dokumentację przedstawia się organom celnym.
4. Posiadacz dóbr może wykorzystać do uzasadnienia swojego oświadczenia przywozowego, jeżeli zostanie do tego wezwany, m.in. następujące inne rodzaje dokumentów znajdujące się w jego posiadaniu:
 - a) dokumentację celną będącą dowodem wcześniejszych przemieszczeń dobra kultury;
 - b) faktury sprzedaży;
 - c) dokumenty ubezpieczeniowe;
 - d) dokumenty transportowe;
 - e) sprawozdania na temat stanu;
 - f) tytuły własności, w tym testamenty poświadczone notarialnie albo testamenty sporządzone odręcznie, których ważność stwierdzono na podstawie przepisów prawnych państwa, w którym zostały sporządzone;
 - g) oświadczenia złożone pod przysięgą przez eksportera, sprzedawcę lub inną osobę trzecią, które sporządzono w państwie trzecim i zgodnie z jego przepisami prawnymi, potwierdzające datę, w której dobro kultury opuściło państwo trzecie, w którym powstało lub zostało odkryte, lub inne wydarzenia uzasadniające jego legalne pochodzenie;
 - h) wyceny ekspertów;
 - i) publikacje muzeów, katalogi wystaw; artykuły w czasopismach powiązanych tematycznie;

- j) katalogi aukcyjne, reklamy i inne sprzedażowe materiały promocyjne;
 - k) dowody fotograficzne lub kinematograficzne potwierdzające legalność wywozu dobra kultury z kraju będącego przedmiotem zainteresowania lub umożliwiające ustalenie kiedy dobro kultury się tam znajdowało lub kiedy opuściło terytorium tego kraju.
5. Dokumenty i inne udokumentowane informacje wymienione w ust. 4 ocenia się swobodnie, w każdym przypadku z uwzględnieniem istniejących okoliczności i postrzeganego ryzyka nielegalnego handlu.
6. Organ celny może zażądać od posiadacza dóbr przesłania poświadczonych urzędowo tłumaczeń dokumentów, o których mowa w ust. 3 i 4, na język urzędowy odpowiedniego państwa członkowskiego.

Artykuł 13

Kontrola oświadczeń importerów

1. Podczas przeprowadzania kontroli celnych zgodnie z art. 46–49 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 urząd celny, w którym złożono zgłoszenie celne dotyczące przywozu dóbr kultury, zapewnia, aby zgłoszone towary odpowiadały towarom opisanym w oświadczeniu importera oraz aby w zgłoszeniu celnym znajdowało się odniesienie do tego oświadczenia.
2. W przypadku gdy dobra kultury są objęte procedurą składowania celnego, w zgłoszeniu celnym podaje się numer klasyfikacji taryfowej tych dóbr w TARIC.
3. W przypadku gdy dobra kultury są objęte procedurą wolnego obszaru celnego, kontrole, o których mowa w ust. 1, przeprowadza urząd celny, któremu przedstawia się oświadczenie importera zgodnie z art. 245 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Przedstawiając dobra organom celnym, posiadacz dóbr podaje numer klasyfikacji taryfowej dóbr w TARIC.

ROZDZIAŁ V

USTALENIA I SZCZEGÓŁOWE ZASADY DOTYCZĄCE SYSTEMU ELEKTRONICZNEGO DO CELÓW KONTROLI PRZYWOZU DÓBR KULTURY

Artykuł 14

Wdrożenie systemu ICG

Komisja:

- a) opracowuje system ICG jako niezależny moduł systemu TRACES;
- b) zapewnia funkcjonowanie, utrzymanie, wsparcie oraz wszelkie niezbędne aktualizacje lub rozwój systemu ICG;
- c) posiada dostęp do wszystkich danych, informacji i dokumentów w systemie ICG do celów sporządzania sprawozdań rocznych oraz na potrzeby opracowywania, obsługi i utrzymania systemu;
- d) zapewnia połączenie między systemem ICG a krajowymi systemami celnymi za pośrednictwem unijnego środowiska jednego okienka w dziedzinie cel.

Artykuł 15

Punkty kontaktowe

1. Państwa członkowskie i Komisja wyznaczają punkty kontaktowe do celów zarządzania systemem ICG, kierowania jego rozwojem, określania priorytetów dotyczących systemu i monitorowania jego prawidłowego działania.

2. Punkt kontaktowy Komisji prowadzi i aktualizuje wykaz punktów kontaktowych oraz udostępnia go wszystkim pozostałym punktom kontaktowym.

Artykuł 16

Stosowanie numeru EORI

Posiadacze dóbr kultury, którzy ubiegają się o pozwolenie na przywóz lub składają oświadczenie importera, identyfikują się za pomocą numeru EORI.

Artykuł 17

Elektroniczne pozwolenia na przywóz

1. Elektroniczne wnioski o pozwolenie na przywóz wypełnia się zgodnie ze słownikiem danych zawartym w załączniku I, a posiadacz dóbr podpisuje je swoim podpisem elektronicznym.
2. Urzędnik zatwierdzający właściwego organu podpisuje elektroniczne pozwolenia na przywóz swoim podpisem elektronicznym, opatruje się je zaawansowaną lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną właściwego organu wydającego, a następnie zaawansowaną lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną opatruje je system ICG.
3. Następujące etapy procesu wydawania elektronicznego pozwolenia na przywóz oznacza się elektronicznym kwalifikowanym znacznikiem czasu:
 - a) złożenie wniosku przez posiadacza dóbr;
 - b) każde żądanie właściwego organu dostarczenia przez wnioskodawcę brakujących lub dodatkowych informacji zgodnie z art. 4 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2019/880;
 - c) każde przedłożenie dodatkowych informacji lub dokumentu przez wnioskodawcę na żądanie właściwego organu;
 - d) wszelkie decyzje podjęte przez właściwy organ w sprawie wniosku;
 - e) upływ 90-dniowego okresu od otrzymania kompletnego wniosku bez podjęcia decyzji przez właściwy organ.

Artykuł 18

Elektroniczne oświadczenia importerów

1. Oświadczenia importerów sporządza się za pomocą systemu ICG, w co najmniej jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym po raz pierwszy objęto dobra jedną z procedur celnych, o których mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia (UE) 2019/880. Oświadczenia wypełnia się zgodnie ze słownikiem danych zawartym w załączniku I.
2. Posiadacz dóbr podpisuje elektroniczne oświadczenie importera swoim podpisem elektronicznym i opatruje się je w systemie TRACES zaawansowaną lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną.

Artykuł 19

Dostęp do pozwoleń na przywóz, oświadczeń importerów i ogólnych opisów w systemie ICG

1. Każdy posiadacz dóbr posiada w systemie ICG dostęp do swoich własnych pozwoleń na przywóz, oświadczeń importera i ogólnych opisów, o których mowa w art. 4.
2. Organy celne i właściwe organy posiadają dostęp do pozwoleń na przywóz, w sprawie których podjęto decyzję, do oświadczeń importerów i do ogólnych opisów, o których mowa w art. 4.
3. Bez uszczerbku dla przysługującego Komisji prawa dostępu na podstawie art. 14 lit. c), organy, które nie uczestniczyły w przetwarzaniu, sporządzaniu lub przekazywaniu danych, informacji lub dokumentów w systemie ICG, lub osoby, które nie brały udziału w odpowiednich operacjach przywozu, nie posiadają dostępu do takich danych, informacji lub dokumentów.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 posiadacze dóbr mogą za pośrednictwem systemu ICG udostępnić kolejnemu posiadaczowi dóbr swoje własne pozwolenia na przywóz, oświadczenia importera i ogólne opisy, o których mowa w art. 4.

Artykuł 20

Wspólne administrowanie

1. Komisja i państwa członkowskie uznaje się za administratorów danych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych niezbędnych do utworzenia, obsługi i utrzymania systemu ICG.
2. Komisja odpowiada za:
 - a) określanie i wdrażanie środków technicznych w systemie ICG w celu informowania osób, których dane dotyczą, i umożliwienia im korzystania z przysługujących im praw;
 - b) zapewnienie bezpieczeństwa przetwarzania;
 - c) określenie kategorii swoich pracowników i usługodawców zewnętrznych, którym można przyznać dostęp do systemu;
 - d) przekazywanie powiadomień i informacji dotyczących wszelkich naruszeń ochrony danych osobowych w systemie ICG odpowiednio Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych na podstawie art. 34 rozporządzenia (UE) 2018/1725 oraz osobom, których dane dotyczą, na podstawie art. 35 wspomnianego rozporządzenia;
 - e) zapewnienie pracownikom i usługodawcom zewnętrznym odpowiednich szkoleń w zakresie wykonywania swoich zadań w ramach systemu ICG zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1725.
3. Państwa członkowskie i właściwe organy są odpowiedzialne za:
 - a) zapewnienie, aby prawa osoby, której dane dotyczą, były wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽¹⁾ i niniejszym rozporządzeniem;
 - b) zapewnienie bezpieczeństwa i poufności danych osobowych zgodnie z rozdziałem IV sekcja 2 rozporządzenia (UE) 2016/679;
 - c) wyznaczenie pracowników i ekspertów, którzy mogą mieć dostęp do systemu ICG;
 - d) zapewnienie odpowiednich szkoleń pracownikom i ekspertom mającym dostęp do systemu ICG, aby wykonywali swoje zadania zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/679 oraz, w stosownych przypadkach, z dyrektywą (UE) 2016/680 ⁽¹²⁾.
4. Komisja i państwa członkowskie zawierają porozumienie o wspólnym administrowaniu w formie umowy najpóźniej w ciągu trzech lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 21

Aktualizacja wykazów wyznaczonych urzędów celnych

Państwa członkowskie na bieżąco aktualizują system ICG o wykazy urzędów celnych właściwych do przywozu dóbr kultury, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2019/880.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽¹²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

*Artykuł 22***Dostępność systemów teleinformatycznych**

1. Komisja i państwa członkowskie zawierają porozumienia operacyjne, w których ustanawiają praktyczne wymagania w zakresie dostępności i wydajności systemu ICG, a także wymagania w zakresie ciągłości działania.
2. System ICG jest stale dostępny z wyjątkiem następujących przypadków:
 - a) w szczególnych przypadkach związanych z korzystaniem z systemu teleinformatycznego określonego w porozumieniach, o których mowa w ust. 1, lub – przy braku takich porozumień – na poziomie krajowym;
 - b) w przypadku działania siły wyższej.

*Artykuł 23***Ustalenia dotyczące sytuacji wyjątkowych**

1. Punkty kontaktowe systemu ICG prowadzą internetowe repozytorium publiczne zawierające zapisywalne elektroniczne szablony wszystkich dokumentów, które mogą być wydane w systemie ICG.
2. Jeżeli system ICG lub jedna z jego funkcji są niedostępne przez ponad osiem godzin, użytkownicy mogą korzystać z zapisywalnego elektronicznego szablonu, o którym mowa w ust. 1.
3. Państwa członkowskie ustalają swoje krajowe szczegółowe rozwiązania operacyjne dotyczące składania oświadczeń importerów i rozpatrywania wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz gdy system ICG jest niedostępny.
4. Po odzyskaniu dostępu do systemu ICG lub jego funkcji podmioty wykorzystują dokumenty sporządzone zgodnie z ust. 2 do zarejestrowania tych samych informacji w systemie.

*Artykuł 24***Bezpieczeństwo systemu ICG**

1. W ramach opracowywania, utrzymywania i wykorzystywania systemu ICG państwa członkowskie i Komisja ustanawiają i utrzymują odpowiednie ustalenia dotyczące bezpieczeństwa w celu zapewnienia sprawnego, niezawodnego i bezpiecznego funkcjonowania systemu. Państwa członkowskie zapewniają również opracowanie środków kontroli źródeł danych i ochrony danych przed ryzykiem uzyskania do nich nieuprawnionego dostępu oraz ryzykiem ich utraty, zmiany lub zniszczenia.
2. Każdy przypadek wprowadzenia, zmiany i usunięcia danych rejestruje się wraz z informacjami na temat powodu i dokładnego terminu takiego przetwarzania danych, wskazując osobę, która dokonała tych czynności.
3. Państwa członkowskie przekazują sobie, Komisji oraz – w stosownych przypadkach – zainteresowanemu podmiotowi informacje na temat wszystkich faktycznych lub domniemych przypadków naruszenia bezpieczeństwa systemu ICG.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 25***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od daty, o której mowa w art. 16 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2019/880.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 czerwca 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

Słownik danych i specyfikacje do celów sporządzania ogólnych opisów, pozwoleń na przywóz i oświadczeń importerów

Wpisy przedstawione w niniejszej sekcji stanowią słownik danych służący do sporządzenia ogólnego opisu, o którym mowa w art. 4, pozwolenia na przywóz, o którym mowa w rozdziale III, oraz oświadczenia importera, o którym mowa w rozdziale IV.

O ile nie określono inaczej lub nie ustanowiono inaczej na podstawie przepisów Unii, wszystkie wpisy i pola odnoszą się do elektronicznych opisów ogólnych, pozwoleń na przywóz i oświadczeń importerów.

Wszystkie pola są obowiązkowe z wyjątkiem pól oznaczonych gwiazdką (*).

Pole	Opis
CZĘŚĆ I Posiadacz dóbr	
	Rodzaj dokumentu
	Należy wybrać rodzaj dokumentu: opis ogólny, pozwolenie na przywóz, oświadczenie importera
I.1	Numer referencyjny
	Niepowtarzalny kod alfanumeryczny przypisany do dokumentu przez system ICG.
I.2	Status
	Status dokumentu w systemie ICG.
I.3	Kod QR
	Niepowtarzalna, nadająca się do odczytu maszynowego etykieta optyczna przypisana przez system ICG, która zawiera link do elektronicznej wersji dokumentu.
I.4	Krajowy numer referencyjny (*)
	Właściwy organ może podać w tym polu niepowtarzalny krajowy kod alfanumeryczny przypisany do dokumentu.
I.5	Lokalny numer referencyjny (*)
	Posiadacz dobra może podać w tym polu niepowtarzalny kod alfanumeryczny przypisany do dokumentu przeznaczony do użytku wewnętrznego posiadacza.
I.6	Kraj przywozu i właściwy organ lub urząd celny
	Należy wybrać państwo członkowskie przywozu, tj. państwo członkowskie, do którego dobro kultury ma zostać przywiezione po raz pierwszy, oraz W przypadku pozwolenia na przywóz: należy wybrać odpowiedni właściwy organ w państwie członkowskim przywozu W przypadku oświadczenia importera: należy wybrać urząd celny
I.7	Odstępstwa (*)
	Wyłącznie w przypadku oświadczenia importera: pole należy wypełnić w przypadku, gdy dobra kultury podlegają następującemu odstępstwu: — przywóz (w ramach odprawy czasowej) celem wystawienia na komercyjnych targach sztuki
I.8	Miejsce przeznaczenia
	Wyłącznie w przypadku oświadczenia importera: należy wybrać państwo członkowskie, w którym dobra kultury mają zostać objęte procedurą odprawy czasowej w momencie zastosowania odstępstwa. Należy podać nazwę targów sztuki i adres miejsca, w którym się odbywają.

I.9	Przyznany czas objęcia procedurą odprawy czasowej (*)
	Wyłącznie w przypadku oświadczenia importera. System ICG wypełnia to pole automatycznie na podstawie procedury odprawy czasowej zastosowanej przez organy celne w krajowych systemach celnych.
I.10	Linki do innych dokumentów (*)
	System ICG może wypełnić to pole automatycznie na podstawie innych dokumentów powiązanych z przedmiotowym dokumentem (np. dobra kultury wymagające pozwolenia na przywóz, przywiezione do Unii w ramach odstępstwa dotyczącego komercyjnych targów sztuki wraz z oświadczeniem importera, które mają dopiero na późniejszym etapie zostać poddane procedurze wydawania pozwoleń).
I.11	Kraj będący przedmiotem zainteresowania
	Należy podać kraj będący przedmiotem zainteresowania, zgodnie z definicją zawartą w art. 1 ust. 3. Należy również wskazać, czy: a) jest to kraj, w którym dobro kultury powstało lub zostało odkryte; lub b) w przypadku gdy kraj, w którym dobro kultury powstało lub zostało odkryte, nie jest znany lub jest znany, ale dobro kultury wywieziono z niego przed dniem 24 kwietnia 1972 r., czy jest to ostatni kraj, w którym dobro kultury znajdowało się zgodnie z prawem przez ponad 5 lat przed jego wysyłką do Unii.
I.12	Kategoria obiektu
	Należy wskazać kategorię dobra kultury zgodnie z częścią B lub C załącznika do rozporządzenia (UE) 2019/880.

Opis dobra kultury (sekcja)

	Sekcja obejmuje pola I.13–I.16. W przypadku pozwolenia na przywóz: sekcję tę powiela się i wypełnia oddzielnie dla każdej pozycji w ramach danej przesyłki. W przypadku oświadczenia importera: każde oświadczenie importera składa się tylko z jednej sekcji przeznaczony na opis dobra kultury. Z wyjątkiem monet należących do kategorii, o której mowa w lit. e) części C załącznika do rozporządzenia (UE) 2019/880, które mają ten sam nominał, skład materialny i pochodzenie, jeżeli przesyłka składa się z większej liczby dóbr kultury niż jedno, w odniesieniu do każdego z nich sporządza się oddzielne oświadczenie importera.
I.13	Niepowtarzalny identyfikator dobra kultury
	Niepowtarzalny kod alfanumeryczny przypisany przez system ICG do każdego dobra kultury.
I.14	Kod TARIC
	Należy podać kod klasyfikacji TARIC właściwy dla przywożonego dobra kultury.
I.15	Opis dobra kultury
	Należy podać następujące informacje dotyczące dobra kultury: — Rodzaj dobra kultury: należy wskazać rodzaj, np. rzeźba, obraz, książka itp. — Materiały: należy podać z jakich materiałów wykonano dobro kultury. — Technika lub techniki: należy wskazać technikę lub techniki, za pomocą których wykonano dobro kultury. — Tytuł dobra kultury: należy podać tytuł lub nazwę dobra kultury (jeśli są znane). — Przedmiot: należy wskazać przedmiot/gatunek/tematykę dobra kultury. — Datowanie: Jeżeli w przypadku dóbr należących do kategorii wymienionych w części B załącznika do rozporządzenia (UE) 2019/880 dokładna data jest nieznana, należy podać stulecie i część stulecia (pierwsze 25 lat, pierwsza połowa) lub tysiąclecie. — W przypadku zabytkowych dóbr kultury wymienionych w części C załącznika do rozporządzenia (UE) 2019/880, w przypadku których wskazanie stulecia jest niewystarczające, należy podać rok, nawet w przybliżeniu (np. ok. 1790 r., ok. 1660 r.). — W przypadku zestawów (archiwa i materiały biblioteczne) wskazać datę najpóźniejszą i najwcześniejszą. — W przypadku dóbr kultury o wartości paleontologicznej należy wskazać erę geologiczną (jeśli jest znana).

	<ul style="list-style-type: none"> — Twórca: należy wskazać twórcę dobra kultury. Jeśli twórca nie jest znany, należy wpisać „Nieznany”. — Pochodzenie: należy wskazać pochodzenie historyczne dobra kultury, np. w przypadku posągu mezopotamskiego można podać „Babilon, imperium Achemenidów”. — Opis: krótki opis dobra kultury, w tym wszelkie dodatkowe informacje. — Wartość celna: w przypadku pozwoleń na przywóz i oświadczeń importerów należy podać wartość celną dobra kultury.
I.16	Fotografie i wymiary
	<p>Należy załączyć zdjęcia dobra kultury w ujęciach:</p> <ul style="list-style-type: none"> — „w trzech czwartych”, w stosownych przypadkach (obiekty trójwymiarowe); — z przodu; — z lewej strony, w stosownych przypadkach (obiekty trójwymiarowe); — z prawej strony, w stosownych przypadkach (obiekty trójwymiarowe); — z tyłu; — z góry, w stosownych przypadkach (obiekty trójwymiarowe); — z dołu, w stosownych przypadkach (obiekty trójwymiarowe). <p>W przypadku dóbr kultury posiadających cechy wyróżniające należy załączyć fotografię cechy wyróżniającej oraz opis tekstowy.</p> <p>W przypadku dóbr kultury, na których widnieją oznaczenia, należy załączyć fotografię oraz opis tekstowy oznaczenia.</p> <p>W przypadku dóbr kultury, na których widnieją inskrypcje, należy załączyć fotografię inskrypcji oraz tekst inskrypcji w języku oryginalnym i, jeśli to możliwe, jego tłumaczenie.</p> <p>Wymiary: należy podać wagę, kształt i wymiary dobra kultury. W przypadku monet należy również podać liczbę sztuk, które mogą zostać objęte jednym oświadczeniem importera.</p>
I.17	Dokumenty potwierdzające (*)
	To pole służy do wysłania dokumentów potwierdzających do systemu ICG.
I.18	Posiadacz dóbr
	Należy podać nazwę i adres, kraj, kod kraju ISO alfa-2 oraz numer EORI posiadacza dóbr.
I.19	Właściciel dóbr kultury (*)
	Należy podać nazwę i adres, kraj, kod kraju ISO alfa-2 właściciela dóbr kultury.
I.20	Oświadczenie posiadacza dobra
	<p>W przypadku pozwolenia na przywóz i oświadczenia importera.</p> <p>„Niniejszym oświadczam pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, że wszystkie przedłożone informacje są poprawne, kompletne i zgodne z prawdą oraz że według mojej najlepszej wiedzy dobro kultury, które zamierzam przywieźć do Unii Europejskiej, zostało wywiezione zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi <kraju będącego przedmiotem zainteresowania wskazanego w polu I.11>”.</p> <p>W przypadku oświadczenia importera: należy wskazać, czy kraj będący przedmiotem zainteresowania wymaga uzyskania pozwolenia, zezwolenia lub innego rodzaju dokumentu zanim dane dobro kultury będzie można zgodzie z prawem wywieźć z terytorium tego kraju, a jeśli tak, należy wskazać, czy wnioskodawca posiada taki dokument.</p> <p>W przypadku pozwolenia na przywóz: należy wskazać, czy kraj będący przedmiotem zainteresowania wymaga uzyskania pozwolenia, zezwolenia lub innego rodzaju dokumentu zanim dane dobro kultury będzie można zgodzie z prawem wywieźć z terytorium tego kraju, a jeśli tak, należy zamieścić ten dokument w systemie.</p> <p>Posiadacz dóbr podpisuje oświadczenie swoim podpisem elektronicznym, oświadczenie otrzymuje znacznik daty i opatruje się je zaawansowaną lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną systemu ICG.</p>
I.21	Odpowiedź na wnioski o przekazanie dodatkowych informacji (*)
	Wyłącznie w przypadku pozwolenia na przywóz, obowiązkowe jeżeli właściwy organ zwróci się o przekazanie dodatkowych informacji w polu II.1.

	Należy wskazać, jakie informacje dostarczono w odpowiedzi na wniosek właściwego organu o przekazanie dodatkowych informacji. Po wypełnieniu tego pola pozwolenie musi zostać ponownie podpisane.
CZĘŚĆ II Właściwy organ	
II.1	Wniosek o przekazanie dodatkowych informacji (*)
	Wyłącznie w przypadku pozwolenia na przywóz. Właściwy organ może wykorzystać to pole do zwrócenia się do wnioskodawcy-posiadacza dóbr o przekazanie dodatkowych informacji.
II.2	Decyzja w sprawie wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz
	Wyłącznie w przypadku pozwolenia na przywóz. Należy wskazać, czy udzielono pozwolenia na przywóz, czy nie. W przypadku odrzucenia wniosku o pozwolenie na przywóz należy podać przyczyny odrzucenia, jak przewidziano w art. 4 ust. 7 rozporządzenia (UE) 2019/880.
II.3	Podpis elektroniczny i pieczęć elektroniczna
	Wyłącznie w przypadku pozwolenia na przywóz. Podpis elektroniczny urzędnika zatwierdzającego właściwego organu wskazanego w polu I.6. Zaawansowana lub kwalifikowana pieczęć elektroniczna właściwego organu wskazanego w polu I.6. Zaawansowana lub kwalifikowana pieczęć elektroniczna systemu ICG. Elektroniczny znacznik czasu.

NOTY WYJAŚNIAJĄCE

- 1) Przy sprawdzaniu pochodzenia dobra kultury uwzględnia się aspekt skrupulatności wnioskodawcy, a mianowicie, czy wnioskodawca przy nabywaniu dóbr postępował z należytą starannością i uwagą. Poza możliwością zapoznania się z odpowiednimi certyfikatami lub dokumentacją bierze się pod uwagę inne aspekty, takie jak charakter stron transakcji, zapłaconą lub zadeklarowaną cenę, ryzyko związane z krajem wywozu lub konkretną kategorią dóbr oraz to, czy wnioskodawca sprawdził wszelkie dostępne rejestry skradzionych dóbr kultury i wszelkie istotne informacje, których zdobycia można by zasadnie oczekiwać, lub podjął wszelkie inne kroki, które racjonalna osoba podjęłaby w takich okolicznościach.
- 2) Ekspertyzy w postaci uzasadnionego ustalenia pochodzenia dokonanego przez uznanego, niezależnego eksperta, np. osobę powiązaną z uniwersytetem lub instytucją badawczą, konsultanta biorącego udział w postępowaniach sądowych lub zatwierdzonego w ramach procedury sądowej, lub upoważnionego i uznanego eksperta, można uznać za wystarczający dowód pochodzenia lub historii dobra kultury, pod warunkiem że nie zachodzi podejrzenie konfliktu interesów. Oświadczenie złożone pod przysięgą lub podobne podpisane oświadczenie złożone przez osoby trzecie, takie jak eksporter lub sprzedawca, zgodnie z prawem państwa trzeciego, można uwzględnić pod warunkiem, że zostanie potwierdzone innymi dowodami, a niżej podpisany jest świadomy konsekwencji złożenia fałszywego oświadczenia. Niezależnie od sytuacji właściwe organy mają swobodę oceny przedstawionych dowodów i kierują się w tej ocenie własnym osądem, w zależności od konkretnych okoliczności i dostrzeganego ryzyka nielegalnego handlu w danym przypadku.

ZAŁĄCZNIK II

Szablony pozwolenia na przywóz i oświadczenia importera

Uwaga: Kolejność pól w szablonie oraz ich wielkość i kształt mają charakter orientacyjny

POZWOLENIE NA PRZYWÓZ DÓBR KULTURY			
I.1 Numer referencyjny		I.2 Status:	I.3 Kod QR
I.4 Krajowy numer referencyjny			
I.5 Lokalny numer referencyjny			
I.6 Kraj przywozu i właściwy organ			
I.10 Linki do innych dokumentów:		I.11 Kraj będący przedmiotem zainteresowania:	
OPIS DOBRA KULTURY			
I.12 Kategoria dobra kultury zgodnie z częścią B załącznika do rozporządzenia (UE) 2019/880:			
☐ kategoria określona w lit. c)		☐ kategoria określona w lit. d)	
I.13 Niepowtarzalny identyfikator dobra kultury:		I.14 Kod TARIC:	
I.15 Opis dóbr kultury			
Rodzaj dobra kultury:			
Materiały:			
Technika lub techniki:			
Tytuł dobra kultury:			
Przedmiot:			
Datowanie:			
Twórca:			
Pochodzenie:			
Opis:			
Wartość celna:			

I.16 Fotografie i wymiary

Fotografia (w trzech czwartych)	Wymiary (powinny być zgodne z fotografiami)
Fotografia (z przodu)	
Fotografia (z lewej strony)	
Fotografia (z prawej strony)	
Fotografia (z tyłu)	
Fotografia (z góry)	
Fotografia (z dołu)	
Fotografie (dodatkowe)	Wymiary (powinny być zgodne z fotografiami)
Fotografie (oznaczenia)	Rodzaj oznaczenia:
Fotografie (cechy wyróżniające)	Rodzaj cechy wyróżniającej
	Opis:
Fotografie (inskrypcje)	Tekst oryginalny:
	Przetłumaczony tekst:

I.17 Dokumenty potwierdzające

I.18 Posiadacz dóbr Nazwa Ulica i numer: Miejscowość Kod pocztowy Państwo Numer EORI	I.19 Właściciel dóbr kultury: Nazwa Ulica i numer: Miejscowość Kod pocztowy Państwo
I.20 Oświadczenie: <i>Niniejszym oświadczam pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, że wszystkie przedłożone informacje są poprawne, kompletne i zgodne z prawdą oraz że według mojej najlepszej wiedzy dobro kultury, które zamierzam przywieźć do Unii Europejskiej, zostało wywiezione zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi</i> ☐ Państwo to nie wymaga pozwolenia/certyfikatu/zezwo- lenia na wywóz ☐ Państwo to wymaga pozwolenia/ /certyfikatu/zezwo- lenia na wywóz, które przesałam/przesiałem do systemu ICG którego nie przesałam/przesiałem do systemu ICG	Podpis elektroniczny posiadacza dóbr Zaawansowana lub kwalifikowana pieczęć elektroniczna systemu ICG Data (znacznik czasu)

I.21 Odpowiedź na wnioski o przekazanie dodatkowych informacji

CZĘŚĆ II
Właściwy organ

II.1 Wniosek o przekazanie dodatkowych informacji

II.2 Decyzja w sprawie wniosku o pozwolenie na przywóz

II.3 Podpis elektroniczny i pieczęć elektroniczna

Podpis elektroniczny urzędnika zatwierdzającego właściwego organu wskazanego w polu I.6.
 Zaawansowana lub kwalifikowana pieczęć elektroniczna właściwego organu wskazanego w polu I.6.
 Zaawansowana lub kwalifikowana pieczęć elektroniczna systemu ICG.

OŚWIADCZENIE IMPORTERA DOTYCZĄCE DÓBR KULTURY

I.1 Numer referencyjny		I.2 Status:	I.3 Kod QR
I.4 Krajowy numer referencyjny			
I.5 Lokalny numer referencyjny			

I.6 Kraj przywozu i właściwy organ

I.7 Odstępstwa:
 Komercyjne targi sztuki

I.8 Miejsce przeznaczenia:

I.9 Przyznany czas objęcia procedurą odprawy czasowej:

I.10 Linki do innych dokumentów:
I.11 Kraj będący przedmiotem zainteresowania:

OPIS DOBRA KULTURY

I.12 Kategoria dobra kultury zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/880:

 Kategorie w części B

 Kategorie w części C

I.13 Niepowtarzalny identyfikator dobra kultury:
I.14 Kod TARIC:

I.15 Opis dóbr kultury

Rodzaj dobra kultury:

Materiały:

Technika lub techniki:

Tytuł dobra kultury:

Przedmiot:

 Datowanie:

Twórca:	
Pochodzenie:	
Opis	
Wartość celna:	

I.16 Fotografie i wymiary

Fotografia (w trzech czwartych)	Wymiary (powinny być zgodne z fotografiami)
Fotografia (z przodu)	
Fotografia (z lewej strony)	
Fotografia (z prawej strony)	
Fotografia (z tyłu)	
Fotografia (z góry)	
Fotografia (z dołu)	
Fotografie (dodatkowe)	Wymiary (powinny być zgodne z fotografiami)
Fotografie (oznaczenia)	Rodzaj oznaczenia:
Fotografie (cechy wyróżniające)	Rodzaj cechy wyróżniającej
	Opis
Fotografie (inskrpcje)	Tekst oryginalny:
	Przetłumaczony tekst:

I.17 Dokumenty potwierdzające**I.18 Posiadacz dóbr**

Nazwa
 Ulica i numer:
 Miejscowość
 Kod pocztowy
 Państwo
 Numer EORI

I.19 Właściciel dóbr kultury:

Nazwa
 Ulica i numer:
 Miejscowość
 Kod pocztowy
 Państwo

I.20 Oświadczenie:

Niniejszym oświadczam pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, że wszystkie przedłożone informacje są poprawne, kompletne i zgodne z prawdą oraz że według mojej najlepszej wiedzy dobro kultury, które zamierzam przywieźć do Unii Europejskiej, zostało wywiezione zgodnie z przepisami ustawowymi i wykonawczymi.....
 Państwo to nie wymaga pozwolenia/certyfikatu/zezwoleń na wywóz
 Państwo to wymaga pozwolenia/ /certyfikatu/zezwoleń na wywóz, który to dokument znajduje się w moim posiadaniu

**Podpis elektroniczny posiadacza dóbr
 Zaawansowana lub kwalifikowana pieczęć
 elektroniczna systemu ICG
 Data (znacznik czasu)**